

Poznań, 28 lutego 1956

Nr 1-6, 9-10, 102/95

Poz. 1-5

T R E Ś C:

Przepisy obowiązujące:

- 1 Zarządzenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 16. I. 1956 r. w sprawie ochrony i pielęgnacji sadów, drzew owocowych przydrożnych i przydomowych.
- 2 Zarządzenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 3. 2. 1956 r. w sprawie przeprowadzenia przymusowych szczepień ochronnych przeciw durowi brzuszemu na terenie województwa poznańskiego.

- 3 Zarządzenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 6. 2. 1956 r. w sprawie tępienia płaszczyńca burakowca.

Publikacje:

- 4 Obwieszczenie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z dnia 28. 2. 1956 r. o terminach rozpraw wyłączeniowych.
- 5 Ogłoszenie o sporządzeniu protokołu zdawczo-odbiorczego.

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

1

ZARZĄDZENIE

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W POZNANIU

z dnia 16. I. 1956 r. w sprawie ochrony i pielęgnacji sadów, drzew owocowych przydrożnych i przydomowych

Na podstawie Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób, tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. Nr 108 poz. 922 z późniejszymi zmianami) oraz Rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 10 maja 1933 r. o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 302) — zarządza się co następuje:

§ 1.

Ustanawia się na terenie całego województwa obowiązek przeprowadzenia zabiegów mechanicznych i pielęgnacyjnych na drzewach i krzewach owocowych oraz na tych zadrzewieniach liściastych ozdobnych i dziko rosnących, które mogłyby być roznosicielami chorób lub szkodników.

1. Obowiązek przeprowadzenia zabiegów mechanicznych i pielęgnacyjnych spoczywa na właścicielach i użytkownikach drzew i krzewów.

2. Pod zabiegami mechanicznymi i pielęgnacyjnymi rozumieć należy:

- a) usuwanie zaschniętych liści i owoców (mumii), pozostałych na drzewach i pod drzewami wzgl. krzewami,
 - b) usuwanie zamierających gałęzi lub w razie potrzeby całych drzew,
 - c) usuwanie złóż jaj szkodników, gniazd i oprzędów gąsienic,
 - d) oczyszczanie pni z mchu, porostów i starej korowiny oraz leczenie ran,
 - e) biczenie drzew.
- Termin wykonania zabiegów podanych w punktach 2a do e upływa z końcem miesiąca lutego każdego roku,
- f) zakładanie opasek chwytanych z papieru karbowanego lub z powróseł ze słomy w czasie od 15. VI. do 15. X.,
 - g) zbieranie i niszczenie opadłych i gnijących owoców spod drzew przez cały okres owocowania,
 - h) zbieranie i niszczenie żerujących gąsienic, oraz niszczenie względnie opalanie gniazd gąsienic i oprzędów — przez cały rok.

§ 2.

Stosownie do postanowień w.w. rozporządzeń oraz ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 454), wykroczenia przeciw niniejszemu zarządzeniu podlegają karze do 3 miesięcy pracy poprawczej lub 3000,— zł grzywny.

Kierownik Wojewódzkiego Zarządu Rolnictwa
(—) inż. Mieczysław Piotrowski
Członek Prezydium

Załącznik do Zarządzenia Prez. Woj. R. N.
z 16. I. 1956 r.

Wskazówki

prawniowych zabiegów w zadrzewieniach owocowych

Drzewa dadzą zdrowy i obfity plon owoców gdy opryska się je w okresie uspienia zimowego jednym z następujących preparatów chemicznych: Karboliiną sadowniczą 8%, albo Karboliiną D. N. K. 3,5%, albo Krezotolem 1%.

Zabiegi można przeprowadzać aż do nabrzmienia pąków.

Uwaga: W wypadku gdy w ostatnich 2 latach stosowano jeden z wyżej wymienionych środków chemicznych oprysk winien być przeprowadzony Cieczą kalifornijską 4—8%.

Nie należy opryskiwać krezotolem drzew pestkowych, szczególnie brzoskwiń, moreli i czereśni, oraz krzewów owocowych.

Ponadto w okresie wegetacji należy przeprowadzić następujące opryski:

1-szy oprysk — w okresie tuż przed zakwitnieniem wszystkich drzewa owocowe opryskujemy Bordosolem 1% (1 kg na 100 litrów wody z dodatkiem 500 g arsenianu wapnia na 100 litrów cieczy).

2-gi oprysk — Drzewa ziarnkowe — jabłonie i grusze — na owoc wielkości orzecha laskowego Bordosolem 1% (jak wyżej) albo cieczą kalifornijską 2% (2 kg na 100 litrów wody z dodatkiem 500 g arsenianu wapnia na 100 litrów cieczy).

Z drzew pestkowych opryskujemy śliwy, celem zwalczania owocnicy żółtorogiej w okresie gdy pierwsze płatki kwiatów zaczynają opadać Azotoksem M. 40 w stężeniu 0,25—0,4% (250 g — 400 g na 100 litrów wody).

Agrest — przed i po okwitnieniu opryskuje się arsenianem sodu 0,01% (10 g na 100 litrów wody — silna trucizna).

Porzeczki — przed kwitnieniem opryskuje się Bordosolem 1%.

Gąsienice — żerujące na drzewach zwalczamy przez opryskiwanie Azotoksem M. 40 sporządzonym jak przy 2-gim oprysku względnie arsenianem wapnia 0,5%, a gdy zejda się w rozwidlenie drzew przez opylanie Azotoksem pylistym.

Mszyce — zwalczają się preparatami nikotynowymi (siarczan nikotyny, Nikolan ekstra) wg przepisów podanych na opakowaniach, lub wyciągiem tytanowym wg przepisu, który można uzyskać u agronoma ochrony roślin w Prezydium Powiatowej Rady Narodowej.

Wszelkie preparaty do oprysku drzew i krzewów owocowych nabyć można w punktach sprzedaży Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“, w drogeriach MHD lub Centrali Nasiennictwa Ogrodniczego i Szkółkarstwa.

Aparaty plecakowe lub taczkowe wypożycza za małą opłatą dzienną Gminny Ośrodek Maszynowy. Państwowe Ośrodki Maszynowe przeprowadzają opryski aparatami o dużej wydajności na podstawie umów zawieranych za pośrednictwem agronoma lub instruktora ochrony roślin miejscowego Prezydium Rady Narodowej.

Bezpłatnych porad z zakresu walki z chorobami i szkodnikami roślin udziela Szkoła Ochrony Roślin Prezydium Powiatowych Rad Narodowych lub Wojewódzki Zarząd Rolnictwa — Zarząd Ochrony i Kwarantanny Roślin — Poznań, ul. Towarowa 53.

2

ZARZĄDZENIE**PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W POZNANIU**

z dnia 3 lutego 1956 r. w sprawie przeprowadzenia przymusowych szczepień ochronnych przeciw durowi brzuszemu na terenie województwa poznańskiego.

Na podstawie § 1 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie przymusowych szczepień ochronnych przeciw durowi brzuszemu z dnia 11 lipca 1947 r. (Dz. U. R. P. z 1947 Nr 54 poz. 294) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza co następuje:

§ 1. Obowiązkowi przymusowego szczepienia ochronnego przeciw durowi brzuszemu podlegają w roku 1956 wszystkie osoby zamieszkałe lub czasowo przebywające na terenie województwa poznańskiego urodzone w latach od 1896 do 1951 włącznie.

§ 2. Szczepienia przeprowadzone będą w wyznaczonych punktach w czasie od 1 marca do 31 maja 1956 r.

§ 3. Przymusowemu szczepieniu ochronnemu nie podlegają osoby, które przedstawia lekarzowi szczepiającemu zaświadczenie:

1. że zostały szczepione w okresie 6 miesięcy, poprzedzającym datę rozpoczęcia szczepień,
2. że w ciągu ostatnich 5 lat przebyły dur brzuszny,
3. stwierdzające istnienie przeciwwskazań lekarskich uniemożliwiających szczepienie: jak czynna gruźlica, ostre choroby zakaźne, ostre schorzenia nerek, niedomaganie serca, ciąża (zwłaszcza u kobiet ze skłonnością do poronień), matka karmiąca, charłactwo, itp.).

§ 4. Osobom poddanym szczepieniu względnie zwolnionym od szczepień wydane będą zaświadczenia, które są wolne od opłat.

Szczepienia są bezpłatne.

§ 5. Prezydium gromadzkich względnie miejskich rad narodowych obowiązane są dostarczyć odpowiednio urządzonych pomieszczeń, własnego pomocniczego personelu fachowego oraz środków lokomocji.

§ 6. Po upływie terminu przymusowych szczepień ochronnych, do szkół, zakładów naukowych i wychowawczych, jak również do pracy w urzędach, instytucjach, przedsiębiorstwach państwowych i prywatnych przyjmowane mogą być tylko osoby, które przedstawia świadectwo o poddaniu się szczepieniu ochronnemu przeciw durowi brzuszemu, względnie o zwolnieniu od obowiązku szczepienia.

§ 7. W stosunku do winnych niedopełnienia obowiązku poddania się szczepieniu będą stosowane sankcje wynikające z art. 17 Dekretu o Państwowej Inspekcji Sanitarnej z dnia 14. 8. 1954 r. (Dz. U. R. P. L. Nr 37 poz. 160), oraz z art. 22 Ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27 poz. 198) oraz z art. 8 Ustawy z dnia 15. 12. 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454).

§ 8. Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się prezydiom powiatowych rad narodowych i prezydiom miejskich rad narodowych w miastach i powiatach.

T. Kwaśniewski

Zastępca Przewodniczącego Prezydium

3

ZARZĄDZENIE**PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W POZNANIU**

z dnia 6 lutego 1956 r. w sprawie tępienia płaszczyńca burakowca.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 11 marca 1938 r. o tępieniu płaszczyńca burakowca (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 115) zarządza co następuje:

§ 1. Ustanawia się obowiązek tępienia płaszczyńca burakowca w miejscowościach wiejskich i miejskich położonych na terenie powiatów: jarocińskiego, poznańskiego, średzkiego, śremskiego i wrzesińskiego.

Zwalczanie tego szkodnika obowiązuje użytkowników gruntów, na których uprawia się buraki cukrowe, pastewne, czerwone warzywne, nasieniki buraczane, jak również boćwinę (mangold) i szpinak.

§ 2. W tym celu:

1. na gruntach przeznaczonych pod uprawę buraków cukrowych, pastewnych i warzywnych należy zasiać pasy chwytne według wskazówek zawartych w instrukcji stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia,
2. na tychże gruntach nie wolno przeprowadzać właściwego zasiewu przed terminem wyznaczonym przez prezydium właściwej powiatowej rady narodowej w myśl § 4.

§ 3. Nasienniki buraków cukrowych, pastewnych i warzywnych wysadzać można w terminie właściwym. Na nasiennikach należy prowadzić walkę z płaszczyńcem preparatami chemicznymi w myśl instrukcji.

§ 4. Prezydium właściwej powiatowej rady narodowej na podstawie i z powołaniem się na opinię Zarządu Ochrony i Kwarantanny Roślin wyznacza terminy:

1. założenia pasów chwytnych,
2. prowadzenia zabiegów chemicznych na pasach chwytnych i wysadkach,
3. obsiewu gruntów wymienionych w § 1,
4. zaorywania pasów i poletek chwytnych,
5. wysiewu lub wysadzenia buraków cukrowych, pastewnych i warzywnych w ogrodach, zakładach ogrodniczych, jak również na zagonach lub między innymi płodami.

§ 5. Jeżdżenie po pasach chwytnych, rozrzucanie na nich nawozu, przeprowadzanie przerwyki itp. zabiegów jest wzbronione aż do przewidzianego instrukcją terminu ukończenia trzeciego opylania pasów względnie ich zaorania.

§ 6. Przed terminem określającym trzeci opyl pasów chwytnych lub ich zaoranie nie wolno wysiewać tak w polu jak i w ogrodzie szpinaku i boćwiny (mangoldu). Szpinaki zimowe i wczesne należy najpóźniej w terminie wyznaczonym dla trzeciego opyl pasów chwytnych zebrać, resztki opylić preparatem chemicznym w myśl instrukcji, a ziemię zaorać lub przekopać.

Prezydium właściwej gromadzkiej względnie miejskiej rady narodowej może zarządzić zaoranie tych gruntów na koszt i odpowiedzialność użytkownika.

§ 7. Pasów chwytnych nie muszą zakładać plantujący rośliny wymienione w § 1 ust. drugi, o ile obszar przeznaczony pod ich uprawę nie przekracza 0,25 ha. Zwolnienie to nie pociąga za sobą zwolnienia od obowiązków określonych wyżej w § 2 p. 2), w § 4 p. 4), oraz w § 6.

W razie potrzeby prezydium powiatowej rady narodowej może obowiązek założenia pasów chwytnych nałożyć imiennie również na plantatorów wymienionych w ustępie pierwszym.

§ 8. Wywóz wysadków buraczanych z terenów objętych walką z płaszczyńcem jest dozwolony tylko po uzyskaniu odpowiedniego zezwolenia Zarządu Ochrony i Kwarantanny Roślin.

§ 9. Przedstawiciele Zarządu Ochrony i Kwarantanny Roślin jak również terenowa służba ochrony i kwarantanny roślin są uprawnieni do wstępu na pola i ogrody oraz do badania upraw wyszczególnionych w § 1 ust. 2, kontrolowania wszelkich czynności zmierzających do tępienia płaszczyńca burakowca jak również żądania potrzebnych informacji.

§ 10. Stosownie do postanowień wymienionego wyżej rozporządzenia z 2. 3. 1938 r., Rozp. Prez. R. P. z dnia 19. 11. 1927 o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 922, Nr 67 poz. 622 z 1932 r. i Nr 21 poz. 131 z 1937 r. oraz ustawy z dn. 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454) wykroczenia te podlegają karze do 3 miesięcy pracy poprawczej lub 3.000 złotych grzywny. Dz. U. R. P. Nr 66 poz. 454) wykroczenia przeciw niniejszemu zarządzeniu podlegają karze do 3 miesięcy pracy poprawczej lub 3.000 złotych grzywny.

§ 1. Nadzór nad wykonaniem niniejszego rozporządzenia powierza się prezydiom powiatowych i gromadzkich rad narodowych.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Józef Pieprzyk
Przewodniczący Prezydium

Załącznik do Zarządzenia Prez. Woj. R. N.
z 6. 2. 1956 r.

INSTRUKCJA

w sprawie walki z płaszczyńcem burakowcem.

Płaszczyńce burakowiec to jeden z najgroźniejszych szkodników upraw buraczanych. Przy ssaniu soków z tkanki buraka zaszczepia w nią jad (wirus), pod wpływem którego liście kędzierzawią się, zwijają w główki podobne do sałaty a zewnętrzne stopniowo zasychają. Choroba ta nosi nazwę kędzierzawki liści i przenoszona jest przez płaszczyńca rok rocznie z jednej rośliny buraka na drugą. W następstwie porażenia tą chorobą burak zatrzymuje się we wzroście, wyrasta natomiast głowa, najmniej wartościowa jego część. W buraku dotkniętym chorobą obniża się znacznie zawartość cukru. Straty powodowane przez płaszczyńca mogą dochodzić w plonach korzeni i liści do 80%.

Chcąc przeciwdziałać kędzierzawce liści, należy walczyć z płaszczyńcem burakowcem. Tylko zbiorowa walka, stosowana przez wszystkich plantatorów buraka cukrowego, pastewnego, czerwonego jadalnego, boćwiny i szpinaku może dać dobre wyniki.

1. Najlepszą metodą walki z płaszczyńcem burakowcem jest stosowanie pasów i poletek chwytnych.

Metoda pasów i poletek chwytnych polega na tym, że wiosną jak najwcześniej obsiewa się pewne odcinki pól nasieniem buraków cukrowych i to na polach przeznaczonych w danym roku pod buraki (pasy chwytne), albo na zeszłorocznych polach buraczanych względnie na innych polach znajdujących się najbliżej leż zimowych płaszczyńca (poletka chwytne).

Te obsiane wycinki pól po zgromadzeniu się na nich płaszczyńców z leż zimowych, opyla się preparatem chemicznym względnie przyrzuje.

2. Pasy i poletka chwytne należy zakładać prawidłowo.

Na polach przeznaczonych pod buraki o obszarze powyżej 4 ha, należy założyć pasy chwytne wzdłuż wszystkich boków, na polach od 2—4 ha z dwóch stron pola, na polach poniżej dwóch ha wzdłuż jednego tylko i to dłuższego boku, leżącego najbliżej leż zimowych płaszczyńca (rowy, lasy, zagajniki, drogi). Pasy te muszą być szerokości co najmniej 1—2 siewników.

Poletka chwytne należy zakładać na plantacji buraczanej zeszłorocznej lub na innych polach. Przy wyborze miejsc pod poletka chwytne należy kierować się tym, aby znalazły się one możliwie w pobliżu dogodnych leż zimowych płaszczyńca.

Wielkość poletka chwytne nie powinna przekraczać 1/4 ha.

3. Pasów chwytnych względnie poletek chwytnych od chwili założenia aż do przeprowadzenia zabiegów chemicznych względnie zaorania, nie należy naruszać, a więc nie wykonywać na nich żadnych upraw, nie nawozić, nie przejeżdżać wozami, nie przepędzać bydła itp.

4. Na pasach chwytnych prowadzimy walkę z płaszczyńcem burakowcem w dwojaki sposób, a mianowicie:

a) Przez trzykrotne opylanie pasów chwytnych preparatem HCH.

Pierwszy opyl daje się, gdy pojawią się płaszczyńce na pasach chwytnych, stosując dawkę 40 kg HCH na 1 ha (w przeliczeniu na Verindal).

Drugi opyl należy przeprowadzić w 8—10 dni po pierwszym opyle tą samą ilością HCH. Termin drugiego opylu jest jednocześnie hasłem do wysiewu buraków na plon.

Trzeci opyl daje się w 8 do 10 dni po drugim opyle tą samą dawką HCH. Zabiegiem tym należy objąć nie tylko pas chwytne, ale i część skiełkowanej plantacji właściwej, szerokości jednego do dwóch siewników.

Na pasach chwytnych po dokonaniu trzeciego opylu można przeprowadzić pielęgnację, przerywkę, wysiew nawozów itp. Przy tym sposobie walki pasów chwytnych nie zaorujemy.

b) Drugim sposobem walki, odnoszącym się do plantacji buraka pastewnego względnie do wypadków braku preparatów HCH, jest zaorywanie pasów i poletek chwytnych.

Zaorywanie pasów chwytnych winno być dokonane według następujących zasad:

Przyorać plugiem z przedplużkiem i następnie dobrze zwałować, i to wcześniej rano, kiedy płaszczyńce są jeszcze mało ruchliwe. Orka winna być wykonana czysto i starannie, przy czym wskazane jest na jeden dzień przed zaoraniem pasów i poletek chwytnych opylić je jednorazowo preparatem HCH w dawce 40 kg na ha (w przeliczeniu na Verindal).

Zaorane pasy i poletka chwytne można ponownie obsiać burakami lub jakąś inną rośliną.

5. Pole przeznaczone pod buraki należy utrzymywać do czasu siewu w zupełnej czystości w stanie gotowym do siewu.
6. Właściwy siew buraków przeprowadzać nie wcześniej jak po ogłoszeniu terminu przez prezydium powiatowej rady narodowej.
7. Nasienniki buraczane wysadzone we właściwym terminie należy chronić przez dwu- lub trzykrotny opyl preparatem HCH w ilości 40 kg na 1 ha w tych samych terminach co przy pasach chwytnych.
8. Walkę z płaszczyńcem należy prowadzić również na uprawach boćwiny (mangoldu) i szpinaku, tak w polu jak i w ogrodzie. Wszelkie odmiany letnie szpinaku zasiewać dopiero po przeprowadzeniu drugiego opylu na pasach chwytnych na najbliższych plantacjach buraczanych lub po zaoraniu pasów i poletek chwytnych, natomiast odmiany zimowe wcześniej zużytkować po dokonaniu trzeciego opylu na pasach chwytnych. Po sprzecie opylu resztki preparatu HCH i przekopać lub zaorać.

Prowadzenie obowiązkowej walki nakłada na wszystkich plantujących wszelkiego rodzaju buraki, boćwinę i szpinak obowiązek stosowania się ściśle do niniejszej instrukcji.

Wszelkich porad odnośnie walki z płaszczyńcem udzielają bezpłatnie Służba Ochrony i Kwarantanny Roślin przy prezydiach rad narodowych oraz Zarząd Ochrony i Kwarantanny Roślin w Poznaniu.

Kierownik Wojew. Zarządu Rolnictwa
inż. Mieczysław Piotrowski

Członek Prezydium

PUBLIKACJE

4

OBWIESZCZENIE PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W POZNANIU

z dnia 28 lutego 1956 r. Nr Sa. II. 1a/414/51 i Nr Sa. II.
56a.22.55 o terminach rozpraw wywłaszczeniowych.

Zawiadamia się na podstawie art. 4 ust. 1 dekretu z dnia 7. IV. 1948 r. (Dz. Ust. Nr 20, poz. 133 i z 1949 r. Nr 65, poz. 527) łącznie z art. 6 ustawy z dnia 29 grudnia 1951 r. (Dz. Ust. R. P. z 1952 r. Nr 4, poz. 25) oraz art. 46 rozp. R. P. o postępowaniu administracyjnym z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. Ust. Nr 36, poz. 341), że

1) dnia 14 marca 1956 r. o godz. 9-tej w gmachu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Poznaniu — Wydział Społeczno Administracyjny (Zamek) odbędzie się rozprawa w przedmiocie wywłaszczenia na rzecz Skarbu Państwa na cele użyteczności publicznej nieruchomości położonych w Poznaniu — Łęgi Dębińskie zapisanych w księdze wieczystej Poznań—Wilda.

a) tom VIII wykaz L. 164 Nr Nr parcel 264/52, 265/53, 266/52, 267/53, 271/49, 272/49 i 54 o powierzchni 52.239 m²,

b) tom VIII, wykaz L. 178 Nr Nr parcel 55, 56, 57, 58 i 59 o powierzchni 52.576 m², własności tabularnej Zygmunta Rychłowskiego, Bartłomieja Zakrzewskiego i Stanisława Rychłowskiego po 1/4 idealnej części nieruchomości oraz Izabeli Karłowskiej, księdza Kazimierza Karłowskiego, Gabrieli Karłowskiej, Izabeli Barcikowskiej z domu Kar-

łowski, Tadeusza Karłowskiego jako właścicieli 1/4 idealnej części wyżej wymienionych nieruchomości, i żyjących w niepodzielnej spółności spadkowej.

2) że dnia 14 marca 1956 r. o godz. 10-tej w gmachu Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Poznaniu Wydział Społeczno-Administracyjny (Zamek) odbędzie się rozprawa w przedmiocie wywłaszczenia za mająca być wywłaszczona na rzecz Skarbu Państwa — Prezydium Miejskiej Rady Narodowej — Wydziału Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Poznaniu nieruchomość zapisana w ks. wiecz. Poznań—Komandoria t. VI w. l. 149 nieruchomość położona w Poznaniu—Malta a mianowicie: parceli Nr 373/4 powierzchni 949 m², własności nominalnej ob. Heleny Rośiak z Poznania, bliższy adres nieznan.

Interesowani mogą stawić się osobiście bądź złożyć na piśmie swe żądania, wnioski lub sprzeciwy najpóźniej do dnia poprzedzającego dzień rozprawy, a to pod rygorem przewidzianym w art. 47 ust. 2 rozporządzenia R. P. o postępowaniu administracyjnym.

(—) Fr. Szczerbal
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

5

OGŁOSZENIE

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy podejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz rozporządzenia Ministra Skupu z dnia 14.I.1956 r. ogłasza się że sporządzone zostanie protokół zdawczo-odbiorczy młyna motorowego położonego w Zdziechowej, pow. Gniezno przyjętego na własność Państwa stanowiącego własność Ob. Mieczysława Jagodzińskiego zam. w Zdziechowej.

Datę sporządzenia protokołu naznacza się na dzień 16. 3. 1956 r. godz. 10,00.

Wzywa się właściciela Ob. Jagodzińskiego Mieczysława oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie do stawienia się w czasie i na miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Nie stawienieictwo niewstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
Wojewódzki Zarząd Młynów Gospodarczych
w Poznaniu

**Warunki prenumeraty
Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej
w Poznaniu na rok 1956**

opłata za prenumeratę Dziennika Urzędowego Woj. Rady Narodowej w Poznaniu na rok 1956 wynosi:

rocznie 18 zł z skorowidzem

półrocznie 10 zł bez skorowidza

opłata za prenumeratę powinna być uiszczona z góry

Specjalnych rachunków nie wysyła się.

Adres Redakcji: Poznań, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Aleja Stalingradzka 13, pokój 52	
Adres Administracji: Poznań, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Plac Kolegiacki 17, pokój 12. — Konto: Narodowy Bank Polski Poznań, V. Oddział Miejski 1231-95-1-1	
Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej.	
Prenumerata roczna — 18.— zł, półroczna 10.— zł.	
Prenumeratę należy uiszczać z góry bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się	
Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wniesć do Admin. najpóźniej 3 dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.	
Cena niniejszego egzemplarza 1,50 zł	
ODBIORCA:	